

Klass: 12. klass	Tunde nädalas: 4
------------------	------------------

Ainekava aluseks on riiklik õppekava ja selle lisa nr [lisa 7](#)

Põltsamaa Ühisgümnaasiumi ainekavas on välja toodud rõhuasetused, kooli eripärast tulenevalt olulisim. Kooli ja valdkonna eripärad on kirjeldatud kooli õppekava üldosas ning valdkonnakavades.

Õppeaine kirjeldus

Inglise keele õppimise eesmärk on suurendada inimese keelepagasit kus ühe võõrkeele oskus ja sellealased teadmised toetavad teis(t)e võõrkeel(t)e omandamist. Võõrkeelte õppes lähtutakse Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtetest ning selle sõsarväljaandes kirjeldatud keeleoskustasemetest.

Võõrkeelte ainevaldkonna eesmärk on tagada, et õpilastel kujuneks eri keeltes välja suutlikkus mõista, väljendada ja tõlgendada kontseptsioone, mõtteid, tundeid, fakte ja arvamusi nii suuliselt kui ka kirjalikult (kuulamine, rääkimine, lugemine ja kirjutamine) mitmesugustes ühiskondlikes ja kultuurisituatsioonides, lähtudes enda vajadustest ja soovidest. Õpetamisel lähtutakse kõigi osaoskuste arendamisest.

Kooliastme teadmised, oskused ja hoiakud

Gümnaasiumilõpetaja on omandanud võõrkeeleoskuse B2-tasemel, mis tähendab, et ta:

- 1) saab kuulates aru erinevat tüüpi autentsetest tekstidest ja tuleb igapäevases suhtluses edukalt toime;
- 2) vestleb spontaanselt ja lususalt; selgitab oma vaatenurka ning kaalub kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi;
- 3) mõistab lugedes erinevat liiki faktipõhiseid ja kirjandustekste, ehkki spetsiifilised terminid ja idiomaatilised väljendid võivad tekitada raskusi;
- 4) kirjutab erilaadilisi sidusaid ja loogilisi tekste, vajaduse korral sünteesides ja hinnates mitmest allikast pärit infot ja seisukohti;
- 5) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades;
- 6) kasutab õpitavat keelt, et tarbida kultuuri (kirjandust, muusikat, filmikunsti, meediat);
- 7) selgitab oma ja teisele kultuurile omaseid kultuuritavasid ning nende erinevuste tõttu tekkida võivaid arusaamatusi;
- 8) seab eesmärgi ja hindab nende saavutamise taset ning valib ja vajaduse korral muudab oma õpistrateegiaid;
- 9) kasutab võõrkeeleõppes omandatud teadmisi ja oskusi teiste õppeainete omandamisel ja vastupidi.

Hindamine

Õpitulemuste hindamise eesmärk on toetada õpilase arengut, innustada õpilast sihikindlalt õppima, suunata tema kujunemist enastjuhtivaks õppijaks, hoida huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luua alus elukestvale võõrkeeleõppele. Hindamise abil saab õppija tagasisidet oma edenemise kohta õppimisel ja õpistrateegiate valikuteks. Võõrkeeleõppes lähtub hindamine eesmärgiks seatud keeleoskustasemest. Õppeprotsessis kasutatakse mitmeid hindamismeetodeid, sealhulgas diagnostilist, kujundavat ja kokkuvõtvat hindamist. Hindamist esitatakse nii sõnaliste hinnangutena kui ka numbriliste hinnetena. Diagnostilise hindamise käigus tuvastatakse õpilaste eelteadmised, oskused ja õpiraskused, et toetada järgnevaid õppimise ja õpetamise samme. Kujundava hindamise raames saavad õpilased suulist ja kirjalikku tagasisidet oma õpitulemuste, tugevuste ja arenguvõimaluste kohta, mis aitab neil edasi liikuda ja oma õpioskusi arendada. Kokkuvõtval hindamisel hinnatakse üldiselt õppeperioodi või teema lõpus, et kontrollida seatud eesmärkide täitmist ning riikliku õppekavaga ettenähtud õpitulemuste saavutamist. Õpilased kaasatakse hindamisprotsessi nii oma töö hindamisel kui ka kaasõpilaste tagasisidestamisel ning neile antakse ülevaade hindamise kriteeriumidest õppeprotsessi alguses.

Hindamisel järgitakse gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätteid ning PÜGi hindamisjuhendit.

Õpitulemused	Õppesisu Mida õpetajad õpetavad, mida õpilased õpivad? (teemade lühikirjeldus)	Üldpädevused, läbivad teemad, lõimingud Kuidas toetatakse üldpädevuste saavutamist? Milliseid läbivaid teemasid käsitletakse? Millised on lõimingu võimalused?
KUULDU MÕISTMINE: loomuliku tempoga, keeruka sisuga mõttevahetus mitme inimese vahel (nt väitlus), elav suuline kõne ja salvestised nii konkreetsetel kui abstraktsetel teemadel (vestlus, loeng, ettekanne jne) erinevates keeleregistrites (ametlik, poolametlik), mõistmist võivad takistada taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad keelekonstruktsioonid.		
1) saab kuulates aru erinevat tüüpi autentsetest tekstidest ja tuleb igapäevases suhtluses edukalt toime. 1.1) mõistab üksikasjalikult, mida talle vestluses öeldakse; 1.2) eristab kirjakeelse loengu või ettekande põhiteemat; 1.3) jälgib keerukat mõttekäiku erinevatel teemal selge hääldusega esitatud loengust; 1.4) mõistab kõneleja seisukohta ja eristab seda esitatud faktidest; 1.5) mõistab isegi mürarikas keskkonnas erineva kiirusega edastatud teadaandeid ja sõnumeid.	1) kuulab autentset pikemat sisu nii otsesel suhtlemisel (ametiasutuses, olmesfääris, töövestlusel, jne) kui ka salvestatuna (ka väljaspool klassitundi) ja mõistab teksti põhisisu, kõneleja seisukohti ja hoiakuid; 2) kuulab erinevatel teemadel esitatud loengu/ettekande ja audio(visuaalse) teksti ja mõistab põhisõnumit ja keerukamat mõttekäiku; 3) kuulates (loengud, filmid, jne) tuvastab kõneleja seisukoha ja eristab seda esitatud faktidest; 4) kuulab taustamüraga, normaalse kiirusega edastatud teadaandeid ja sõnumeid (rongijaamas, tänavaintervjuud, podcastid, jne).	Suhtluspädevus: suutlikkus ennast selgelt, asjakohaselt ja viisakalt väljendada arvestades olukordi ja mõistes suhtluspartnereid ning suhtlemise turvalisust; kultuuri- ja väärtuspädevus: suutlikkus hinnata inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalinormide ja eetika seisukohast; tajuda, analüüsida ja väärtustada oma seotust teiste inimestega, ühiskonnaga, loodusega, oma ja teiste maade ja rahvaste kultuuripärandiga ning nüüdiskultuuri sündmustega; väärtustada kunsti ja loomingut ning kujundada ilumeelt; hinnata üldinimlikke ja ühiskondlikke väärtusi, väärtustada inimlikku, kultuurilist ja looduslikku mitmekesisust; teadvustada oma väärtushinnanguid ja arvestada nendega otsuste langetamisel; olla salliv ja koostööaldis ning panustada ühiste eesmärkide saavutamisse;
LOETU MÕISTMINE: loeb pikki ja keerukaid sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurispetsiifiliste vihjete mõistmisega		
2) mõistab lugedes erinevat liiki faktipõhiseid ja kirjandustekste, ehkki spetsiifilised terminid ja idiomaatilised väljendid võivad tekitada raskusi. 2.1) võrdleb erinevaid teoseid, nende teemasid, tegelasi ja stseene, tuues välja sarnasusi ja	1) loeb eri liiki autentseid tekste iseseisvalt ja täidab erinevaid ülesandeid (tõlkimine, märkmete tegemine, võrdlus, refereerimine, jutustamine, esitus, ettekanne, jne), mis eeldavad suurt aktiivset lugemissõnavara;	kultuuri- ja väärtuspädevus Suhtluspädevus oskab lugeda ning eristada ja mõista teabe- ja tarbetekste ning ilukirjandust

erinevusi ning selgitades nendevaheliste seoste tähtsust; 2.2) omab suurt aktiivset lugemissõnavara, kuid raskusi võib olla haruldaste idioomide mõistmisega; 2.3) mõistab kaasaegseid probleemartikleid ja ülevaateid, kus autorid väljendavad lahknevaid hoiakuid ja eriarvamusi; 2.4) mõistab, kas tekstis esitatakse fakte või püütakse lugejat milleski veenda; 2.5) loeb erinevaid tekste ajaviiteks suurel määral iseseisvalt, kasutades valikuliselt asjakohaseid teatmeallikaid.	2) loeb häälega eri liiki tekste õige häälduse, intonatsiooni ja rõhuga; 3) mõistab aktuaalsel teemal argumenteeriva teksti sisu (tunneb ära lahknevad hoiakud ja eriarvamused, eristab fakte arvamusest, jne.); 4) loeb iseseisvalt ja saab aru tänapäevasest ilukirjandusest.	
SUULISED TOIMINGUD: esineb pikemate monoloogidega, esitab selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi, põhjendab/kaitseb oma seisukohti; suhtleb erinevatel teemadel, juhib vestlust ja annab tagasisidet; jälgib oma keelekasutust, valib sobiva keeleregistri, vajadusel sõnastab öeldu ümber ja parandab enamiku vigadest; kasutab tõhusalt prosoodilisi vahendeid (rõhku, intonatsiooni, rütmi), kõnerütmis ja -tempo võib olla tunda emakeele mõju.		
3) vestleb spontaanselt ja ladusalt; selgitab oma vaatenurka ning kaalub kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi. 3.1) räägib aktiivselt kaasa vabas mõttevahetuses, vaajduse korral kaldub ettevalmistatud tekstist spontaanselt kõrvale ja peatub kuulajaskonda huvitavatele küsimustele; 3.2) esitab, põhjendab ja kaitseb oma arvamust, annab asjakohaseid selgitusi ja kommentaare; 3.3) esitab selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi ja ettekandeid mitmesugustel teemadel;	1) vestleb üsna spontaanselt ja ladusalt (nt intervjuu rühmatöö), nii et regulaarne suhtlemine sihtkeele kasutajaga on võimalik; 2) osaleb teemakohastes aruteludes ja väitluses, selgitades seisukohti aktuaalsetel teemadel ja esitades arvamusi; 3) kirjeldab selgelt üksikasjalikult sündmusi, olukordi, tundeid, jne; 4) annab edasi infot ja arutluskäiku (piltide võrdlus, monoloog, jne), sh väljendab oma arvamust (tugevad/nõrgad küljed, muutmise vajadus, jne); 5) esitleb teemat ning annab asjakohaseid selgitusi ja kommentaare;	Suhtluspädevus: suutlikkus ennast selgelt, asjakohaselt ja viisakalt väljendada iseseisva keelekasutaja tasemel võõrkeeles, arvestades olukordi ja mõistes suhtluspartnereid ning suhtlemise turvalisust; ennast esitleda, oma seisukohti esitada ja põhjendada; väärtustada õigekeelsust, kasutada korrektset ja väljendusrikast keelt ning kokkuleppel põhinevat suhtlemisviisi

3.4) vastab esinemisjärgsetele küsimustele ladusalt, sundimatult ja pingutuseta; 3.5) kasutab küllalt tõhusalt. prosoodilisi vahendeid (rõhku, intonatsiooni, rütmi) oma sõnumi edastamiseks, kuigi kõnes võib märgata teiste keelte mõju.	6) suhtleb mitme kaaslasega, sidudes oma mõtteid teiste arvamustega ja selgitades väärarvamusi või eelarvamusi (kui ei kasutata keerulist keelt, on piisavalt aega ja ollakse koostööaltid); 7) julgustab teisi osalema (nt arutelus) ja tõstatama küsimusi, et kutsuda rühma liikmeid avaldama oma vaatenurka või palub neil oma ideid täpsemalt selgitada. 8) väljendub selgelt ja mitmekülselt, kasutades erinevaid registreid vastavalt sihtrühmale; 9) kasutab rikkalikku sõnavara (sh sünonüüme ja kollokatsioone) ja lausestruktuure üldiste kõneainete ja oma tegevusala piires, mis võimaldavad mõtet täpselt edastada, kuid sõnavara lüngad võivad siiski põhjustada takerdust või kaudset väljendust; 10) kasutab üldiselt korrektset õigekirja ja grammatikat, kuid võib esineda juhuslikke vigu või vääratusi lauseehituses.	
KIRJALIKUD TOIMINGUD: kirjutab seotud, loogilisi tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel, põhjendab oma seisukohti ja eesmäärke. Refereerib nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud infot. Kasutab erinevaid keeleregistreid sõltuvalt adressaadist, eristades isiklikku ja ametlikku stiili. Varieerib väljendust korduste vältimiseks, ebatäpsused lausestuses (eriti kui teema on võõras) ei sega kirjutatu mõistmist. Kasutab lausesiseseid kirjavahemärke enamasti reeglipäraselt		
4) kirjutab erilaadilisi sidusaid ja loogilisi tekste, vajaduse korral sünteesides ja hinnates mitmest allikast pärit infot ja seisukohti. 4.1) esitab selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi ja ettekandeid mitmesugustel teemadel; 4.2) kirjutab selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi tegelikest või kujuteldavatest sündmustest ja	1) koostab selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi oma huvidega seotud laialdastel teemadel (nii tegelikest või kujuteldavatest sündmustest ja kogemustest) ja argumenteeritud ettekandeid mitmesugustel teemadel; 2) koostab selge argumentatsiooniga arvamuskirjutisi, esitades põhjendatud poolt- või vastuväiteid ning selgitades võimalike seisukohtade eeliseid ja puudusi;	Suhtluspädevus: oskab koostada eri liiki tekste, kasutades korrektset viitamist, kohaseid keelevahendeid ja sobivat stiili, väärtustada õigekeelsust, kasutada korrektset ja väljendusriikast keelt ning kokkuleppel põhinevat suhtlemisviisi

kogemustest, mõttekäik on selgelt jälgitav ja tekst järgib žanrinõudeid; 4.3) kirjutab arvamuskirjutisi, esitades põhjendatud poolt- või vastuväiteid ning selgitades võimalike seisukohtade eeliseid ja puudusi; 4.4) kirjutab argumenteeritud arvamuskirjutisi vm tekste, sünteesides eri allikatest pärit infot ja arutluskäike; 4.5) kirjutab vajaduse korral abimaterjale kasutades piisavalt õigesti, et pidada kirjavahetust ametiasutustega.	3) kirjutab tarbetekste (näiteks elulookirjeldus, avaldus, motivatsioonikiri, seletuskiri, lugejakiri, raport jne), vajadusel kasutades abimaterjale; 4) koostab loovtöid (näiteks kirjand, essee, artikkel, retsensioon, kokkuvõte, luuletus, tõlge, blogi jne) ja referaate; 5) vahendab kaaslaste arvamust (näiteks annab tagasisidet rühmatööle, toetab koostööd, jne), sidudes oma mõtteid teiste arvamusega ja selgitades vääritimõistmisi või eriarvamusi; 6) kasutab rikkalikku sõnavara (sh sünonüüme ja kollokatsioone) ja lausestruktuure üldiste kõneainete ja oma tegevusala piires, mis võimaldavad mõtet täpselt edastada, kuid sõnavara lüngad võivad siiski põhjustada takerdust või kaudset väljendust; 7) kasutab üldiselt korrektset õigekirja ja grammatikat, kuid võib esineda juhuslikke vigu või vääratusi lauseehituses; 8) toimetab lihtsamaid kirjalikke tekste, vajadusel kasutades abivahendeid (sõnaraamat, tehisintellekt, jne).	
HOIAKUD, VÄÄRTUSED, KÄITUMINE, KOOSTÖÖKULTUURI LOOMINE JA MITEMEKULTUURILISUS KULTUURI TARBIMINE JA LOOMING		
5) võrdleb ja selgitab oma ja teisele kultuurile omaseid kultuuritavasid ning nende erinevuste tõttu tekkida võivaid arusaamatusi. 5.1) kasutab õpitavat keelt, et tarbida kultuuri (kirjandust, muusikat, filmikunsti, meediat).	1) kasutab kultuuriteadmisi suhtlemisel nii tunnis kui väljaspool õppetööd (kirjasõbrad, õppereisid, õpilasvahetused ja kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega, jne); 2) kõrvutab ja analüüsib keelte ning kultuuride sarnasusi ja erinevusi, tuvastab seoseid ja jälgib oma keelekasutust;	Suhtluspädevus kultuuri- ja väärtuspädevus sotsiaalne ja kodanikupädevus loodusteaduste- ja tehnoloogiaalane pädevus – suutlikkus kasutada loodusteadustele omast keelt, sümboleid, meetodeid ja mudeleid, lahendades erinevaid ülesandeid kõigis elu- ja tegevusvaldkondades; mõista loodusteaduste ja tehnoloogia tähtsust ning mõju igapäevaelule,

	2) osaleb diskussioonides/aruteludes ja suhtleb (nii suuliselt kui kirjalikult) kõneleva keele maa kultuurinorme arvestades; 4) järgib žanrinõudeid nii kirjalikus kui suulises suhtluses; 5) kasutab õpitavat võõrkeelt teiste kultuuridega tutvumiseks ja nende eripärade mõistmiseks. 6) tarbib võõrkeelset ilukirjandust, filme, uudiseid ja publitsistikat; Vaatab tunnis teemakohaseid filme (aastas u 2), järgneb analüüs Loeb aastas vähemalt 2 raamatut 7) osaleb sihtkultuuri alastel üritustel (õpilasvahetus, konkursid, olümpiaadid, jne); Best in English Üle aasta inglise keele olümpiaad (Tartu Ülikool) 8) loob ise võõrkeelset sisu (jutukesed, luuletused, videod, blogid, jne.) ja teeb projektitöid (filmide loomine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine, õpilasvahetus, jne). 9) teeb ainetevahelisi projektitöid (filmide tegemine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine, jne); Projektid erinevatel teemadel: IT skills, creative writing, education, nature jne. 10) otsib infot ja kasutab võõrkeelseid allikaid nt uurimistöö koostamisel; 11) mõistab, väljendab ja tõlgendab kontseptsioone, mõtteid, tundeid, fakte ja	loodusele ja ühiskonnale; mõista teaduse ja tehnoloogiaga seotud piiranguid ja riske; teha tõenduspõhiseid otsuseid erinevates eluvaldkondades; kasutada uusi tehnoloogiaid loovalt ja uuendusmeelselt; ettevõtlikkuspädevus – suutlikkus ideid luua ja ellu viia, kasutades omandatud teadmisi ja oskusi erinevates elu- ja tegevusvaldkondades; näha probleeme ja neis peituvaid võimalusi, aidata kaasa probleemide lahendamisele; seada eesmärged, koostada lühi- ja pikaajalisi plaane, neid tutvustada ja ellu viia; korraldada ühistegevusi ja neist osa võtta, näidata algatusvõimet ja vastutada tulemuste eest; reageerida loovalt, uuendusmeelselt ja paindlikult muutustele ning võtta arukaid riske; mõelda kriitiliselt ja loovalt, arendada ja hinnata oma ja teiste ideid; rakendada finantskirjaoskust
--	--	---

	arvamusi erinevatel (õppekava läbivatel) teemadel nii suuliselt kui ka kirjalikult mitmesugustes ühiskondlikes ja kultuurisituatsioonides, lähtudes enda vajadustest ja soovidest	
INFO- JA ANDMEKIRJAOSKUS (andmete, info ja digisisu otsing, hindamine ja haldamine) sh suhtlus- ja koostöö digikeskkonnas, digisisu loomine, digiturvalisus, probleemilahendus		
1) kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (seletussõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades.	1) otsib infot ja kasutab võõrkeelseid allikaid (digikeskkonnad, raamatud, ajakirjad, jne) infot kriitiliselt hinnates; 2) kasutab (digitaalset) sõnaraamatuid jt allikaid (sünonüümide, antonüümide, kollokatsioonide, idiomaatiliste väljendite, jne kontrollimiseks); 3) vajadusel kasutab tehisintellekti lahenduste võimalusi keeleõppe tõhustamiseks (nt ajurünnakuks või oma tööle tagasiside saamiseks); 4) sünteesib infot mitme allika põhjal (nt ettekande tarbeks) sh erinevatest võõrkeeltest.	digipädevus – suutlikkus kasutada uuenevat digitehnoloogiat toimetulekuks kiiresti muutuvast ühiskonnast nii õppimisel, kodanikuna tegutsedes kui kogukondades suheldes; leida ja säilitada digivahendite abil infot ning hinnata selle asjakohasust ja usaldusväärsust; osaleda digitaalses sisuloomes, sh tekstide, piltide, multimeediumide loomisel ja kasutamisel; kasutada probleemilahenduseks sobivaid digivahendeid ja võtteid, suhelda ja teha koostööd erinevates digikeskkondades; olla teadlik digikeskkonna ohtudest ning osata kaitsta oma privaatsust, isikuandmeid ja digitaalset identiteeti; järgida digikeskkonnas samu moraali- ja väärtuspõhimõtteid nagu igapäevaelus.

ÕPIOSKUSED

kasutab võõrkeeleõppes omandatud teadmisi ja oskusi teiste õppeainete omandamisel ja vastupidi.

- 1) kasutab tõhusaid keeleõppestrateegiaid (vaba meenutamine, vahelduvõpe, mõttemallide muutmine, jne) ja vajadusel muudab oma õpistrateegiaid;
- 2) seab ise endale õpieesmärgid ja kavandab õpitegevusi nende saavutamiseks;
- 3) märkab oma edusamme, annab oma teadmiste ja oskuste hinnanguid ja oskab kasutada saavutatut edasisel õppimisel;
- 4) jõuab selgusele oma keeleoskustasemes (erinevaid osaoskusi hõlmav enesehindamine õppeaasta algul ja lõpul, mida kasutatakse oma õppimise tagasisideandamises ja eesmärkide seadmiseks);

5) annab kaasõpilastele tagasisidet nende tugevate külgede ja vajakajäämiste kohta ning teeb ettepanekuid arenguks;

6) kasutab analüüsi (minu oskused, väärtused, hoiakud) ja kommunikatsiooni (sh refleksioon) oma karjäärivõimaluste planeerimiseks, valmistub elukestvaks õppeks.